

TOKYO CAMİİ CUMA HUTBESİ

16 Nisan 2010

ÖLÜM KORKUSU

Aziz Müminler!

İnsanoğlunun yaratılış itibarıyla en önemli zafiyetlerinden birisi korkmak ve korku duygusu taşımaktır. Doğal olanı ve yersiz olanı vardır korkunun... İşte bu günkü hutbemizde bu yersiz korkulardan biri olan ölüm korkusundan bahsedeceğim.

Değerli Kardeşlerim!

Ölüm korkusunun pek çok nedeni vardır. Bunların başında, **"ölümün ne olduğunu**

bilememek, ölümün bir yok oluş olduğunu zannetmek" gelir.

Ölüm aslında, ruhun, beden organlarını kullanmama halidir ve aletlerini

kullanamayan bir sanatkarın durumuna benzer. Ruhun bedenden ayrılmasıyla, ruh yok olmaz. Eğer ölüm korkusu,

varacağı sonu bilmemekten kaynaklanıyorsa, o zaman bu korku, ölümün bizzat kendisinden değil, kişinin cehaletinden kaynaklanmaktadır. Bu yüzden hikmet ehli ve âlimler bu tip cehaletten uzak durmuşlardır. Ahirete hakkıyla iman edenler, dünyayı geçici bir mesken, ölümden sonrasını ise gerçek bir istirahatgâh bildikleri için dünyayı ve dünya malını kutsamamış, ona tapmaktan uzak kalmışlardır. Böylelikle ölüm sonrasıyla ilgili cehaletten, dolayısıyla korkudan uzak kalmışlardır. Kısaca, bu tarz ölüm korkusu aslen bilgiye dayalı iman ile ortadan kalkar.

Ölüm korkusunun bir diğer nedeni de, **"ölümden sonra azap göreceğini düşünmek"** tir. Eğer ölüm korkusu gerçekten bu sebebe dayanıyorsa, o zaman ölümden önceki halin düzeltilmesi ve faziletli bir hayata dönülmesi gerekir. Ölümden kaçmak mümkün olmadığına göre ¹, ölümden değil kişinin kendi amellerinden korkması gerekir.

¹ Bkz.: Nisâ', 78; Âl-i İmrân, 185.

"Ölümden sonra çoluk çocuğunun ne olacağı konusunda kaygılanmak"

da bir başka ölüm korkusu sebebidir. Halbuki bilinmelidir ki, evlatların rızkını Allah (c.c.) kendi üzerine almıştır.² Evlad-ü İyal en güvenilir olana (Allah'a) emanettir. Yeter ki, evlada, kime emanet edileceğinin bilgisi ve şuuru verilsin... Diğer yandan eğer böyle bir endişe meşru olsa idi, insanoğlunun neslinin devamı tehlikeye girmez miydi?

"Servet ve mal-mülk sevgisi sebebiyle"

ortaya çıkan ölüm korkusuna gelince bunun çaresi ise, dünya malına karşı itidalli bir tutum sergilemektir. Zira itidal (denge) bozulunca, hırs ve tamah insanı çepeçevre kuşatır ve doğal olarak onları kaybetme endişesi

doğar ve korkuya yol açar.

Görüldüğü gibi yukarıda bahsedilen nedenlerin hiçbirisi gerçekçi değildir. Bütün bunların kaynağı ya 'bilgisizliktir' ya da itidali terk etmektir. İnsan için meğhul (bilinmeyen) şey korkutucudur. Mahiyetini bilmediğimiz şeylerden ürkeriz. Karanlıkta giderken, bilmediğimiz bir ağacın heybeti bize vahşi bir hayvan zannını uyandırabilir. Bildiğimiz bir yoldaki nesnelere ise, bizde bu vahşi hayvan korkusunu meydana getiremez. 'Bilgi' ölüm yolundaki bilinmeyenleri bilinir hale getirince, yani karanlık olan yolları ışık gibi aydınlatınca korku da ortadan kalkar.

"Her nefis ölümü tadacaktır"³ ilahi fermanı, her gün tecrübe ettiğimiz bir realiteyi bizlere bir kere daha hatırlatırken, kaçınılmaz olarak başa gelecek olan bu ilahi yasadaki korkmak anlamsız değil midir? Aksi takdirde hayat katlanılmaz, yeni şeyler üretilmez ve anlamsız hale dönüşmez mi?

² Bkz.: İsrâ, 31.

³ Âl-i İmrân, 185.